

mulighed, og det var at lade være med at bombe. At man derfor valgte den, der hedder at bruge bomberne, må jo også afhænge af, hvad man forventede at få ud af det. Og derfor må man jo spørge hr. Jann Sjursen: Har man fået det ud af at bombe, som hr. Jann Sjursen forventede?

Og for det andet siger hr. Jann Sjursen, at de etniske udrensninger var startet. Ja, det er rigtigt. Før bomberne begyndte, var der ca. 250.000 internt fordrevne. I dag er der 1 mio. eksternt fordrevne. Så det, der vel i hvert fald kan konstateres, er, at der er sket en voldsom acceleration af de etniske udrensninger efter bombardementerne, uden at der behøver være en årsags-sammenhæng; det er bare de nøgne kendsgerninger.

Og den sidste ting – og det er ikke noget, Kristeligt Folkeparti kan gøres ansvarligt for, for Kristeligt Folkeparti har ikke været i Folketinget i den periode – er: Er det ikke ærgerligt, at der ikke er blevet gjort noget ved alle de forslag og ønsker, der er kommet om at støtte den serbiske opposition de sidste 10 år, så at vi er havnet i denne her situation?

Lad os forestille os, at bare en lille del af det beløb, der nu bliver brugt til bomber, var blevet brugt til at støtte den serbiske opposition. Ville det ikke have været lykkeligt, og er det ikke i virkeligheden en af de vigtigste lærdomme, vi skal drage af denne her konflikt?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Når jeg sagde i min tale, at der ikke var andre muligheder end at bombe, så skyldes det jo, at på baggrund af de krav, de trusler, om man vil, som NATO-landene bl.a. har stillet op også på baggrund af de vedtagelser, der var kommet i FN's Sikkerhedsråd, ja, så mener jeg ikke, der var andre muligheder end at effektuere de beslutninger, som var truffet. Derfor det udsagn.

Om vi så har fået det resultat ud af det, som vi kunne forvente? Det er jo svært at spå om fremtiden, som en vis herre sagde på et tidspunkt, men det er klart, at vi har fået det ud af det indtil nu, at Milosevic er sat under pres, og at vi også ser stadige tegn på, at der måske kan opnås en forhandlingsløsning. Men vi har valgt at gå den vej, fordi vi ikke ser nogen alternativer fra Kristeligt Folkepartis side til at sætte Milosevic under så kraftigt pres, så han også bliver tvunget til forhandlingsbordet og tvunget

til at gå ind på de krav, som NATO-landene har stillet op.

Omkring de etniske udrensninger kan det også være på sin plads at spørge, hvordan det var gået, hvis NATO ikke havde bombet. Jeg tror, at Milosevic havde fortsat sine etniske udrensninger i Kosovo, og at det på et tidspunkt ville have set lige så galt ud, som det gør nu. Men igen: Det kan man jo diskutere. Det, der er vores holdning, er, at vi bliver nødt til at handle i forhold til den virkelighed, vi oplever nu, og ikke hvordan den kunne have set ud, hvis vi havde gjort det ene eller andet for 10 år siden. Det var også det, jeg gav udtryk for i min ordførertale.

Ellen Kristensen (V):

Vi skal nu her i Folketinget til at afslutte samlingen, og denne gang sker det i året for grundlovens 150-års-jubilæum. Dette har nok været med til at gøre denne samling speciel. Det har vi jo kunnet mærke, ved at vi tidligere på året har haft børneparlamentsdag for at kunne markere grundlovens 150-års-jubilæum. Ligeledes mener jeg også, at de store forlig, som man i denne samling har indgået mellem de forskellige partier, klart også har sat sine spor.

En ting, som jeg mener man ikke skal glemme, og som helt klart har sat sit præg på dagligdagen herinde i Tinget ved denne samling, er situationen i Kosova.

Situationen i Kosova har for mange politikere som menige borgere betydet, at de har set mange ting i andre perspektiver end de sædvanlige, og at Danmark som en del af NATO og EU har taget sin del i ansvaret for at løse problemet. Men ligeledes har og gør Danmark meget for at hjælpe de mange fordrevne kosovoalbaniere.

Man følger også fra Grønland tæt med i alt, hvad der foregår i Eksjugoslavien, og man debatterer blandt lokale og landspolitikere og befolkningen, hvorvidt Grønland skal være med til at yde hjælp til flygtningene fra Kosovo ved at tage flygtninge til Grønland.

Man har bl.a. også – som mange andre steder i verden – arrangeret aktiviteter og indsamling til fordel for Kosovoflygtninge. Og selv om grønlændere er kendt for at være gavmilde ved landsindsamlinger, mener jeg personligt ikke, at vi i Grønland på nuværende tidspunkt har de nødvendige ressourcer til at yde den optimale hjælp, som flygtningene, der kommer til Grønland, vil have behov for, da Grønland jo er meget fjernt fra det krigshærgede Eksjugoslavien.